TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2017. gada 22. novembrī*

Apelācija – Vide – Regula (EK) Nr. 1272/2008 – Dažu vielu un maisījumu klasificēšana, marķēšana un iepakošana – Regula (ES) Nr. 944/2013 – Augstas temperatūras akmeņogļu darvas klasifikācija – Akūtas toksicitātes ūdens vidē (H400) un hroniskas toksicitātes ūdens vidē (H410) kategorijas – Pienākums ievērot pienācīgu rūpību – Acīmredzama kļūda vērtējumā

Lieta C-691/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 17. decembrī iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *K. Talabér-Ritz* un *P.-J. Loewenthal*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta:

Dānijas Karaliste, ko pārstāv *C. Thorning* un *M. N. Lyshøj*, pārstāvji,

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *T. Henze*, *J. Möller* un *R. Kanitz*, pārstāvji,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. Bulterman* un *C. S. Schillemans*, kā arī *J. Langer*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā apelācijas instancē,

pārējām lietas dalībniecēm esot šādām:

Bilbaína de Alquitranes SA, Lučana-Barakaldo [*Luchana-Baracaldo*] (Spānija),

Deza a.s., Valašske Meziržiči [*Valašské Meziříčí*] (Čehijas Republika),

Industrial Química del Nalón, S.A., Ovjedo [*Oviedo*] (Spānija),

Koppers Denmark A/S, Niborga [*Nyborg*] (Dānija),

Koppers UK Ltd, Skantorpa [*Scunthorpe*] (Apvienotā Karaliste),

Koppers Netherlands BV, Eithorna [*Uithoorn*] (Nīderlande),

Rütgers basic aromatics GmbH, Kastropa-Rauksele [*Castrop-Rauxel*] (Vācija),

Rütgers Belgium NV, Zelzate [*Zelzate*] (Beļģija),

* Tiesvedības valoda – angļu.

Rütgers Poland sp. z o.o., Kendzežina-Kožle [*Kędzierzyn-Koźle*] (Polija),

Bawtry Carbon International Ltd, Donkastera [*Doncaster*] (Apvienotā Karaliste),

Grupo Ferroatlántica SA, Madride (Spānija),

SGL Carbon GmbH, Meitingene [*Meitingen*] (Vācija),

SGL Carbon GmbH, Bādgoizerna pie Halšteteres ezera [*Bad Goisern am Hallstättersee*] (Austrija),

SGL Carbon, Pasī [*Passy*] (Francija),

SGL Carbon SA, Akoruņa [*A Coruña*] (Spānija),

SGL Carbon Polska S.A., Racibože [*Racibórz*] (Polija),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, Dīsburga [*Duisbourg*] (Vācija),

Tokai erftcarbon GmbH, Grēvenbroiha [*Grevenbroich*] (Vācija),

ko pārstāv *K. Van Maldegem*, *C. Mereu* un *M. Grunchard*, advokāti, kā arī *P. Sellar*, *advocate*,

prasītājas pirmajā instancē,

Eiropas Ķimikāliju aģentūra (***ECHA***), ko pārstāv *N. Herbatschek* un *W. Broere*, kā arī *M. Heikkilä*, pārstāvji,

GrafTech Iberica SL, Pamplona [*Pamplona*] (Spānija), ko pārstāv *C. Mereu*, *K. Van Maldegem* un *M. Grunchard*, advokāti, kā arī *P. Sellar*, *advocate*,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] (referents), tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 15. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 7. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 7. oktobra spriedumu *Bilbaína de Alquitranes* u.c./Komisija (T-689/13, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:767), ar ko Vispārējā tiesa ir atcēlusi Komisijas 2013. gada 2. oktobra Regulu (ES) Nr. 944/2013, ar ko, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, groza Eiropas

Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu (OV 2013, L 261, 5. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), ciktāl tajā augstas temperatūras akmeņogļu darva (*CE* Nr. 266-028-2, turpmāk tekstā – "ATAD") ir klasificēta kā akūtas toksicitātes ūdens vidē viela kategorijā 1 (H400) un kā hroniskas toksicitātes ūdens vidē viela kategorijā 1 (H410).

Atbilstošās tiesību normas

2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2011. gada 10. marta Regulu (ES) Nr. 286/2011 (OV 2011, L 83, 1. lpp.), (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1272/2008") preambulas 4.–8. apsvērumā ir noteikts:

"(4) Vielu un maisījumu tirdzniecība attiecas ne tikai uz iekšējo tirgu, bet arī uz pasaules tirgu. Tādēļ uzņēmumi varētu gūt labumu, ko sniedz noteikumu par klasificēšanu un marķēšanu globāla harmonizācija un savstarpēja konsekvence starp noteikumiem par klasificēšanu un marķēšanu piegādei un lietošanai, no vienas puses, un transportēšanas noteikumiem, no otras puses.

(5) Ar mērķi veicināt vispasaules tirdzniecību, vienlaikus aizsargājot cilvēku veselību un vidi, Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) struktūra 12 gados ir rūpīgi izstrādājusi harmonizētus klasificēšanas un marķēšanas kritērijus, izveidojot ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizēto sistēmu (turpmāk – "GHS").

(6) Šī regula atbilst vairākiem paziņojumiem, kuros Kopiena paudusi nodomu sekmēt klasificēšanas un marķēšanas kritēriju globālu harmonizēšanu ne vien ANO līmenī, bet arī iekļaujot starptautiski apstiprinātos GHS kritērijus Kopienas tiesību aktos.

(7) Uzņēmumu ieguvumi pieaugs, ja arvien lielāks skaits pasaules valstu iekļaus savos tiesību aktos GHS kritērijus. Kopienai vajadzētu būt šā procesa līderim, lai mudinātu citas valstis sekot un lai rūpniecībai Kopienā nodrošinātu priekšrocības konkurētspējas ziņā.

(8) Tādēļ ir būtiski Kopienā harmonizēt vielu, maisījumu un dažu konkrētu izstrādājumu klasificēšanas un marķēšanas noteikumus un kritērijus, ņemot vērā GHS klasificēšanas kritērijus un marķēšanas noteikumus, kā arī balstoties uz 40 gadus ilgo pieredzi, kas gūta, īstenojot spēkā esošos Kopienas tiesību aktus ķīmisko vielu jomā, un saglabājot aizsardzības līmeni, kas sasniegts ar klasificēšanas un marķēšanas harmonizēšanas sistēmu, Kopienas bīstamības klasēm, kas vēl nav iekļautas GHS, kā arī esošajiem marķēšanas un iepakošanas noteikumiem."

3 Regulas Nr. 1272/2008 I pielikums, kurā tostarp ir izstrādāti kritēriji klasificēšanai bīstamības klasēs un to diferencēšanai, sastāv no piecām daļām. Šī pielikuma 4. daļas 4.1.3. punkts "Maisījumu klasificēšanas kritēriji" ir formulēts šādi:

"4.1.3.1. Maisījumu klasifikācijas sistēma attiecas uz visām klasifikācijas kategorijām, ko izmanto [..] "hronisks" vielām, t.i., kategoriju "akūts 1" un "hronisks 1 līdz 4". Lai, klasificējot maisījuma bīstamību ūdens videi, izmantotu visus pieejamos datus, attiecīgā gadījumā izmanto šādu shēmu.

Maisījumu "attiecīgās sastāvdaļas" ir tās, kas ir klasificētas kategorijā "akūts 1" un "hronisks 1", un maisījumā ir [0,1 %] vai lielāka koncentrācija (masas procentos), kā arī tās, kas ir klasificētas kategorijā "hronisks 2", "hronisks 3" un "hronisks 4" un maisījumā ir 1 % vai lielāka koncentrācija (masas procentos), ja vien nav pamata domāt (kā tas ir, piemēram, attiecībā uz ļoti toksiskām sastāvdaļām (sk. 4.1.3.5.5.5. iedaļu)), ka sastāvdaļa, kura ir zemākā koncentrācijā, tomēr ir būtiska,

lai šo maisījumu pieskaitītu tiem maisījumiem, kas ir bīstami ūdens videi. Parasti vielām, kas klasificētas kategorijā "akūts 1" vai "hronisks 1", koncentrācija, kura jāņem vērā, ir (0,1/M) % (m koeficients ir paskaidrots 4.1.3.5.5.5. iedaļā).

[4.1.3.2.] Pieeja akūtas vides bīstamības klasificēšanai ir daudzpakāpju, un tā ir atkarīga no pieejamā informācijas daudzuma par pašu maisījumu un tā sastāvdaļām. 4.1.2. attēlā šis process ir izklāstīts šādi.

Daudzpakāpju pieejas elementi iekļauj:

– klasificēšanu, kam pamatā ir testēti maisījumi,

– klasificēšanu, kam pamatā ir savienošanas principi,

– "klasificēto sastāvdaļu summēšanas" [metodi] un/vai "pieskaitīšanas formulas" izmantošanu."

4 Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā "[Sastāvdaļu] [s]ummēšanas metode" ir noteikts:

"4.1.3.5.5.1.1. Attiecībā uz vielu klasificēšanu kategorijās "hronisks 1" līdz "hronisks 3" pamata toksicitātes kritēriji starp kategorijām atšķiras ar koeficientu 10. Vielas, kas ir klasificētas augstas toksicitātes diapazonā, ietekmē zemāka diapazona maisījuma klasifikāciju. Tādēļ, aprēķinot šīs klasifikācijas kategorijas, ir jāņem vērā ikvienas tādas vielas ietekme, kas klasificēta kategorijā "hronisks 1, 2 vai 3".

4.1.3.5.5.1.2. Ja maisījumā ir sastāvdaļas, kas klasificētas kategorijā "akūts 1" vai "hronisks 1", ir jāpievērš uzmanība faktam, ka šādas sastāvdaļas, kuru akūtā toksicitāte ir zem 1 mg/l un/vai hroniskā toksicitāte ir zem 0,1 mg/l (ja ātri nesadalās) un 0,01 mg/l (ja ātri sadalās), sekmē maisījuma toksicitāti, pat ja tās ir mazā koncentrācijā. Šāda augsta toksicitāte ūdens videi bieži piemīt pesticīdu aktīvajām vielām, bet tā piemīt arī citām vielām, tādām kā organometāliskie savienojumi. Šādos apstākļos parastās vispārējās robežkoncentrācijas izmantošanas rezultātā maisījumu klasificē neatbilstīgi. Tāpēc, lai ņemtu vērā ļoti toksiskas sastāvdaļas, ir jālieto koeficienti, kā izklāstīts 4.1.3.5.5.5. iedaļā."

5 Attiecībā uz ļoti toksiskām maisījumu sastāvdaļām Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5.5.1. punktā ir paredzēts:

"Kategorijas "akūts 1" un "hronisks 1" sastāvdaļas, kuru toksicitātes rādītājs ir zem 1 mg/l un/vai hroniskās toksicitātes rādītājs zem 0,1 mg/l (ja ātri nesadalās) un 0,01 mg/l (ja ātri sadalās), sekmē maisījuma toksicitāti, pat ja tā ir mazā koncentrācijā, un tām parasti piešķir lielāku svaru, piemērojot klasifikācijai summēšanas metodi. Ja maisījums satur sastāvdaļas, kas ir klasificētas kategorijā "akūts [1]" vai "hronisks 1", piemēro vienu no turpmākā.

— 4.1.3.5.5.3. un 4.1.3.5.5.4. iedaļā izklāstītā daudzpakāpju pieeja, piemērojot masas summu, reizinot kategorijas "akūts 1" un "hronisks 1" sastāvdaļu koncentrācijas ar koeficientu, nevis vienkārši saskaitot procentus. Tas nozīmē, ka kategorijas "akūts 1" koncentrāciju 4.1.1. tabulas kreisajā slejā un kategorijas "hronisks 1" koncentrāciju 4.1.2. tabulas kreisajā slejā reizina ar atbilstīgo koeficientu. [..]

[..]"

Tiesvedības priekšvēsture

6 No tiesvedības priekšvēstures, kas izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–8. punktā, izriet, ka ATAD ir akmeņogļu darvas destilācijas augstā temperatūrā atlikums. Šī viela ir viena no vielām, kuru sastāvs nav zināms vai ir mainīgs un kas ir kompleksi reakcijas produkti vai bioloģiski materiāli (turpmāk tekstā – "*UVCB* vielas").

7 2010. gada septembrī Nīderlandes Karaliste iesniedza Eiropas Ķimikāliju aģentūrai (turpmāk tekstā – "*ECHA*") materiālus, ierosinot ATAD klasificēt pie kategorijas 1A kancerogēnajām vielām (H350), kategorijas 1B mutagēnajām vielām (H340), kategorijas 1B vielām, kas ir toksiskas reproducējot (H360FD), toksicitātes kategorijas "akūta ūdens vidē 1" vielām (H400) un toksicitātes kategorijas "hroniska ūdens vidē 1" vielām (H410).

8 2013. gada 2. oktobrī Komisija pieņēma apstrīdēto regulu. Atbilstoši šīs regulas 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktam un 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktam, lasot tos kopsakarā ar minētās regulas II un IV pielikumu, ATAD konkrēti tika klasificēta pie kategorijas "akūta ūdens vidē 1" vielām (H400) un kategorijas "hroniska ūdens vidē 1" vielām (H410). Atbilstoši minētās regulas 3. panta 3. punktam šī klasifikācija ir piemērojama kopš 2016. gada 1. aprīļa.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

9 *Bilbaína de Alquitranes SA*, *Deza a.s.*, *Industrial Química del Nalón SA*, *Koppers Denmark A/S*, *Koppers UK Ltd*, *Koppers Netherlands BV*, *Rütgers basic aromatics GmbH*, *Rütgers Belgium NV*, *Rütgers Poland sp. z o.o.*, *Bawtry Carbon International Ltd*, *Grupo Ferroatlántica SA*, *SGL Carbon GmbH* (Vācija), *SGL Carbon GmbH* (Austrija), *SGL Carbon*, *SGL Carbon SA*, *SGL Carbon Polska S.A.*, *ThyssenKrupp Steel Europe AG* un *Tokai erftcarbon GmbH* (turpmāk tekstā – "*Bilbaína* u.c.") cēla prasību, lai panāktu apstrīdētās regulas atcelšanu; prasības pamatojumam tās izvirzīja trīs pamatus, no kuriem otrais un trešais attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi saistībā ar ATAD toksicitātes pakāpi.

10 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa būtībā pauda uzskatu, ka Komisija ir pieļāvusi šādu kļūdu, jo nav izpildījusi pienākumu ņemt vērā visus atbilstošos faktorus un apstākļus, lai pienācīgi ņemtu vērā proporciju, kādā ATAD atrodas sešpadsmit policiklisko aromātisko ogļūdeņražu sastāvdaļas, un to ķīmisko iedarbību.

11 Tādējādi Vispārējā tiesa apmierināja prasības otrā pamata otro daļu un atcēla apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl tajā ATAD ir klasificēta pie akūtas toksicitātes ūdens vidē 1 (H400) un hroniskas toksicitātes ūdens vidē 1 (H410) kategoriju vielām.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

12 Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem šajā instancē pieņemšanu.

13 *Bilbaína* u.c. lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē pat tad, ja Komisijai spriedums būtu daļēji labvēlīgs.

14 *ECHA* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem šajā instancē pieņemšanu.

15 Dānijas valdība lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.

16 Vācijas valdība lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem šajā instancē pieņemšanu.

17 Nīderlandes valdība lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu.

18 Ar Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2016. gada 7. jūlija rīkojumu Komisija/*Bilbaína de Alquitranes* u.c. (C-691/15 P-R, nav publicēts, EU:C:2016:597) pieteikums apturēt apstrīdētās regulas piemērošanu, ko 2016. gada 24. martā iesniegušas *Bilbaína* u.c., tika noraidīts.

Par apelāciju

Par pirmo pamatu attiecībā uz pamatojuma neesamību

Lietas dalībnieču argumenti

19 Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 31.–34. punktā izklāstītajiem pamatiem nav pamatojuma, jo tie ir pretrunīgi vai neskaidri. Tā norāda, ka no šiem pamatiem nevar saprast, vai Vispārējā tiesa ir atcēlusi apstrīdēto regulu tādēļ, ka Komisija ir izmantojusi summēšanas metodi, vai tādēļ, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu šīs metodes piemērošanā.

20 Pārsūdzētā sprieduma 34. punktā Vispārējā tiesa, šķiet, esot pārmetusi Komisijai, ka tā balstījusies uz ATAD sastāvdaļu īpašībām, nevis uz šīs vielas īpašībām kopumā, tādējādi norādīdama, ka summēšanas metodes izmantošana bija kļūdaina. Savukārt minētā sprieduma 22. punktā Vispārējā tiesa esot norādījusi, ka pamats, ko izvirzījušas *Bilbaína* u.c., attiecoties uz šīs metodes piemērošanas principu. Turklāt minētā sprieduma 32. un 33. punktā Vispārējā tiesa esot norādījusi, ka Komisijai, kad tā piemēroja summēšanas metodi, bija jāņem vērā šīs vielas, aplūkojot to kopumā, zemā šķīdība.

21 *Bilbaína* u.c. apstrīd Komisijas argumentāciju.

Tiesas vērtējums

22 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Vispārējās tiesas pienākums norādīt pamatojumu paredz, ka tai ir skaidri un nepārprotami jānorāda sava argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām iepazīties ar pieņemtā nolēmuma pamatojumu un Tiesai – veikt pārbaudi tiesā (skat. it īpaši spriedumu, 2004. gada 7. janvāris, *Aalborg Portland* u.c./Komisija, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P, EU:C:2004:6, 372. punkts, kā arī rīkojumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO*, C-50/17 P, nav publicēts, EU:C:2017:415, 12. punkts).

23 Pārsūdzētā sprieduma 30. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, "ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo, klasificēdama ATAD kā akūti toksisku ūdens vidē vielu kategorijā 1 (H400) un hroniski toksisku ūdens vidē vielu kategorijā 1 (H410), pamatojoties uz tās sastāvdaļām, tā nav izpildījusi pienākumu ņemt vērā visus atbilstošos faktorus un apstākļus, lai pienācīgi ņemtu vērā proporciju, kādā ATAD atrodas sešpadsmit [policiklisko aromātisko ogļūdeņražu] sastāvdaļas, un to ķīmisko iedarbību".

24 No šī sprieduma 31.–34. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka ne Komisija, ne *ECHA* nevarēja pierādīt, ka "Komisija [ir ņēmusi] vērā faktu, ka saskaņā ar 1.3. punktu "Fizikāli ķīmiskās īpašības" informācijas dokumentā[, kas pievienots pielikumā *ECHA* Riska novērtēšanas komitejas atzinumam,] ATAD sastāvdaļas varēja tikt izdalītas no ATAD tikai ierobežotā apjomā, un to, ka minētā viela ir ļoti stabila".

25 Šis vērtējums ir balstīts uz diviem faktoriem. Pirmais, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 33. punktā, ir saistīts ar apstākli, ka ne no *ECHA* Riska novērtēšanas komitejas atzinuma (turpmāk tekstā – "*RAC* atzinums"), ne no informācijas dokumenta, kas pievienots šī atzinuma pielikumā, neizriet, ka tika ņemta vērā ATAD zemā šķīdība ūdenī. Otrs faktors, kas izklāstīts minētā sprieduma 34. punktā, ir konstatējums, ka ATAD klasifikācija bija balstīta uz pieņēmumu, ka sešpadsmit sastāvdaļas, kas veidoja 9,2 % no ATAD, varēja izšķīst ūdenī, lai gan saskaņā ar informācijas dokumentu, kas pievienots *RAC* atzinuma pielikumā, šīs vielas šķīdības ūdenī maksimālais koeficients ir 0,0014 %.

26 Pārsūdzētā sprieduma 31.–34. punkts ir balstīti uz pamatojumu, kas tādējādi skaidri un viennozīmīgi liecina, ka Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā, ka, pieņemdama apstrīdēto regulu, Komisija bija kļūdaini izmantojusi summēšanas metodi. Ar minētā sprieduma 31.–34. punktā izklāstīto pamatojumu, – ka, piemērojot summēšanas metodi, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, – Vispārējā tiesa ir juridiski pietiekami pamatojusi savu lēmumu.

27 Tādējādi pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu attiecībā uz Regulas Nr. 1272/2008 pārkāpumu

28 Pirmais apelācijas sūdzības pamats sastāv no divām daļām. Šī pamata pirmā daļa ir balstīta uz premisu, ka Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka Komisija bija kļūdaini izmantojusi summēšanas metodi. Tomēr, tā kā šī premisa ir kļūdaina – kas ir atzīts šī sprieduma 26. punktā –, tad šī pirmā daļa uzreiz ir jānoraida. Tātad ir jāaplūko otrā pamata otrā daļa.

Lietas dalībnieču argumenti

29 Ar otrā pamata otro daļu Komisija kritizē pamatus, ar kādiem Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 31.–34. punktā ir atzinusi, ka Komisija bija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

30 Komisija apgalvo, ka fakts, ka ir ņemta vērā ATAD šķīdība kopumā, neatbilst summēšanas metodei, kas balstīta uz šīs vielas sastāvdaļu analīzi. Tā norāda, ka pieņēmums, ka vielas sastāvdaļas šķīst ūdenī, ir raksturīgs summēšanas metodei. Tādējādi, piemērojot šo metodi, tiekot pieņemts, ka sastāvdaļas ir pilnībā šķīstošas, jo to šķīdība jau iepriekš esot ietverta to toksicitātes vērtējumā. Faktam, ka sešpadsmit sastāvdaļas, kas šajā gadījumā ņemtas vērā, veidoja tikai 9,2 % no ATAD, neesot nozīmes, jo, piemērojot šo metodi, neesot prasīts nedz tas, lai tiktu ņemtas vērā daudzas sastāvdaļas, nedz arī tas, lai sastāvdaļas, kas tiek ņemtas vērā, veidotu būtisku vielas proporciju. Ar summēšanas metodi esot jāpārbauda tikai tas, vai ir sasniegtas robežvērtības, kas noteiktas Regulā Nr. 1272/2008; Komisijai šajā ziņā nav nekādas novērtējuma brīvības. Tādējādi Vispārējā tiesa, pārmezdama Komisijai, ka tā nav ņēmusi vērā faktorus, kuri nav paredzēti summēšanas metodē, kas noteikta Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

31 Kā norāda *Bilbaína* u.c., tā kā ATAD ir zema šķīdība ūdenī, Vispārējā tiesa esot pamatoti šaubījusies par to, vai ar summēšanas metodi var nonākt pie pareizā risinājuma. Doma, ka Komisija būtu nonākusi tādas procedūras spīlēs, kurā tai ir aizliegts ņemt vērā faktiskos apstākļus, kuri atspēko tādu teorētisko pieņēmumu, uz kuru tā turpina balstīties, varot novest pie absurdiem, netaisnīgiem un zinātniski nepamatotiem rezultātiem.

32 Dānijas un Vācijas valdības atbalsta Komisijas izmantoto metodoloģiju. Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā neesot prasīts ņemt vērā šķīdību visam maisījumam kopumā, – pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir atzinusi pārsūdzētajā spriedumā.

Tiesas vērtējums

33 Otrā apelācijas sūdzības pamata otrajā daļā tiek uzdots jautājums, vai Komisijai, kad tā piemēro summēšanas metodi, lai noteiktu, vai *UVCB* viela ietilpst akūtās toksicitātes un hroniskās toksicitātes ūdens videi kategorijās, ir jāvērtē vienīgi faktori, kas skaidri minēti Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā, neņemot vērā nekādus citus faktorus, vai arī, gluži pretēji, atbilstoši pienākumam ievērot pienācīgu rūpību, kāds tai ir noteikts, ir rūpīgi un objektīvi jāpārbauda citi faktori, kuriem, lai gan tie nav skaidri minēti attiecīgajās normās, tomēr ir nozīme.

34 Šajā ziņā jāatgādina, – kā Vispārējā tiesa būtībā ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 23. punktā –, ka, lai varētu vielu klasificēt atbilstoši Regulai Nr. 1272/2008, un ņemot vērā sarežģītus zinātniskos un tehniskos vērtējumus, kādi tai jāveic, ir jāatzīst Komisijai plaša novērtējuma brīvība (spriedumi, 2007. gada 18. jūlijs, *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 75. punkts, un 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts).

35 Tomēr šīs novērtējuma brīvības īstenošana nav atbrīvota no pārbaudes tiesā. It īpaši tad, ja lietas dalībnieks atsaucas uz kompetentās iestādes, iespējams, pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Eiropas Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai šī iestāde ir rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visus būtiskos attiecīgā gadījuma faktus, ar kuriem šis vērtējums ir pamatots (skat. it īpaši spriedumus, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. punkts; 2007. gada 18. jūlijs, *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 77. punkts; 2008. gada 6. novembris, Nīderlande/Komisija, C-405/07 P, EU:C:2008:613, 56. punkts, kā arī 2010. gada 22. decembris, *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, EU:C:2010:803, 57. punkts). Šis pienākums ievērot pienācīgu rūpību ir raksturīgs labas pārvaldības principam un ir vispārīgi piemērojams Savienības administrācijas darbībām (spriedums, 2017. gada 4. aprīlis, Ombuds/*Staelen*, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 34. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2012. gada 29. marts, Komisija/Igaunija, C-505/09 P, EU:C:2012:179, 95. punkts).

36 Šajā gadījumā nav strīda par to, ka *UVCB* vielas klasificēšana, ņemot vērā tās bīstamību ūdens videi, ir jāveic saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 normām, kas reglamentē maisījumu klasificēšanu. No šīs regulas I pielikuma 4.1.3.2. punkta izriet turpmākais:

"Pieeja akūtas vides bīstamības klasificēšanai ir daudzpakāpju, un tā ir atkarīga no pieejamā informācijas daudzuma par pašu maisījumu un tā sastāvdaļām. [..]

Daudzpakāpju pieejas elementi iekļauj:

– klasificēšanu, kam pamatā ir testēti maisījumi,

– klasificēšanu, kam pamatā ir savienošanas principi,

– "klasificēto sastāvdaļu summēšanas" un/vai "pieskaitīšanas formulas" izmantošanu."

37 Minētajā punktā ir noteikta šo triju metožu prioritārā secība no svarīgākās uz mazāk svarīgo. Ja – kā šajā lietā – pieejamie dati neļauj izmantot pirmās divas metodes, tad *UVCB* vielas klasifikācija ir jānosaka, pamatojoties uz summēšanas metodi saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā.

38 Akūtas toksicitātes 1 un hroniskas toksicitātes 1 kategorijām šī metode būtībā nozīmē, ka tiek aprēķināta šajās kategorijās klasificēto sastāvdaļu koncentrāciju summa, reizinot to ar m koeficientu. Šis m koeficients ir aizvien lielāks apgriezti proporcionāli attiecīgās vielas toksicitātes pakāpei, lai atspoguļotu to, ka vielas, kas ietilpst šajās bīstamības kategorijās, "sekmē maisījuma toksicitāti, pat ja tās ir mazā koncentrācijā, un tām parasti ir piešķirams īpašs svars, piemērojot summēšanas pieeju

klasificēšanai", atbilstoši Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5.5.1. punktam. Ja m koeficienta svērto koncentrāciju summa ir lielāka par vai vienāda ar 25 %, attiecīgā viela tiek klasificēta akūtās toksicitātes 1 kategorijā vai hroniskās toksicitātes 1 kategorijā.

39 Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā patiešām nav paredzēts izmantot citus kritērijus kā vien tos, kas skaidri minēti šajā normā. Tomēr jākonstatē, ka nevienā tiesību normā nav skaidri aizliegts ņemt vērā citus faktorus, kam varētu būt nozīme *UVCB* vielas klasifikācijā.

40 Turklāt šis 4.1.3.5.5. punkts ir jāaplūko tā kontekstā.

41 Saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.1. punktu maisījumu klasificēšanā tiek izmantota pieeja, kas ir īsumā izklāstīta iepriekš šī sprieduma 38. punktā, "lai, klasificējot maisījuma bīstamību ūdens videi, izmantotu visus pieejamos datus, attiecīgā gadījumā". Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 73. punktā, frāžu "attiecīgā gadījumā" (šī punkta angļu valodas redakcijā "where appropriate") un "visi pieejamie dati" lietojuma mērķis ir atcelt interpretāciju, saskaņā ar kuru informācijas, kas nav skaidri izmantota saistībā ar summēšanas metodi, ņemšanai vērā vajadzētu būt izslēgtai jebkādos apstākļos.

42 Turklāt no Regulas Nr. 1272/2008 preambulas 4.–8. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējs ir vēlējies "sekmēt klasificēšanas un marķēšanas kritēriju globālu harmonizēšanu ne vien ANO līmenī, bet arī iekļaujot starptautiski apstiprinātos GHS kritērijus Kopienas tiesību aktos". Šajā nolūkā minētās regulas I pielikumā ir identiski iekļautas gandrīz visas GHS normas.

43 Kā ģenerāladvokāts ir uzsvēris secinājumu 79. punktā, no paša GHS teksta, it īpaši no tā 9. pielikuma "Instrukciju dokuments par bīstamību ūdens videi", izriet, ka metodoloģiskā pieeja, kāda norādīta, lai noteiktu vielu bīstamības ūdens videi klasifikāciju, ir sarežģīta tādēļ, ka "termins "viela" aptver plašu ķīmisko vielu spektru, no kurām daudzas ir ļoti grūti klasificēt saskaņā ar sistēmu, kura balstīta uz stingriem kritērijiem". Tādējādi šajā dokumentā ir uzsvērtas "pat ekspertiem sarežģītas interpretācijas problēmas", ko rada klasifikācija, it īpaši tā saukto "komplekso vai daudzkomponenšu" vielu klasifikācija, kuru "biodegradācijas un bioakumulācijas, sadalīšanās koeficienta un šķīdības ūdenī īpašības rada visas interpretācijas problēmas, jo katra maisījuma sastāvdaļa var darboties atšķirīgi".

44 Tādējādi minētā dokumenta autori ir vēlējušies pievērst uzmanību ierobežojumiem, kas raksturīgi metodoloģiskajiem kritērijiem, kādi paredzēti GHS bīstamības ūdens videi klasifikācijai attiecībā uz atsevišķām vielām, kuras, konkrēti, ir ļoti kompleksas, stabilas vai vāji šķīst ūdenī.

45 Savienības likumdevējs ir iekļāvis GHS normas Regulas Nr. 1272/2008 I pielikumā, nepaužot nodomu atkāpties no šīs pieejas. Šajos apstākļos nevarētu uzskatīt, ka Savienības likumdevējs, šādi iekļaudams GHS Regulā Nr. 1272/2008, būtu abstrahējies no šiem metodoloģiskajiem ierobežojumiem.

46 Stingra un automātiska summēšanas metodes piemērošana jebkuros apstākļos var izraisīt to, ka netiek pietiekami novērtēta tādas *UVCB* vielas bīstamība ūdens videi, kurai ir zināmas nedaudzas no sastāvdaļām. Šāds rezultāts nevar tikt uzskatīts par savienojamu ar vides un cilvēku veselības aizsardzības mērķi, kāds izvirzīts Regulā Nr. 1272/2008.

47 Tādēļ ir uzskatāms, ka tad, ja tiek piemērota summēšanas metode, lai noteiktu, vai *UVCB* viela ietilpst akūtas toksicitātes ūdens videi 1 un hroniskas toksicitātes ūdens videi 1 kategorijās, Komisijai nav jāvērtē vienīgi faktori, kas skaidri minēti Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā, neņemot vērā nekādus citus faktorus. Atbilstoši tās pienākumam ievērot pienācīgu rūpību Komisijai ir rūpīgi un objektīvi jāpārbauda citi faktori, kuriem, lai gan tie nav skaidri minēti attiecīgajās normās, tomēr ir nozīme.

48 Šajā gadījumā Komisija, ko atbalsta *ECHA* un Dānijas un Vācijas valdības, norāda, ka ATAD vājajai šķīdībai nav nozīmes summēšanas metodes piemērošanā. Tā uzskata, ka summēšanas metodē netieši tiek ņemta vērā tādu sastāvdaļu šķīdība, kuras ietilpst bīstamības ūdens videi kategorijās "akūta toksicitāte" un "hroniska toksicitāte".

49 Tas, vai ATAD vājā šķīdība var tikt uzskatīta par nozīmīgu un tādēļ ir jāņem vērā, klasificējot to pēc bīstamības ūdens videi, ir faktu juridiskās kvalifikācijas jautājums, kas ir Tiesas kompetencē, kad tā veic pārbaudi apelācijas tiesvedībā.

50 Pārsūdzētā sprieduma 28. punktā izklāstītais pamatojums, ka, "lai uzskatītu, ka viela ietilpst akūtās vai hroniskās toksicitātes kategorijās, tieši šai vielai, nevis tikai tās sastāvdaļām ir jāatbilst klasifikācijas kritērijiem", nav apstrīdēts.

51 Regulas Nr. 1272/2008 I pielikuma 4.1.3.5.5. punktā minētā klasifikācijas metode ir balstīta uz pieņēmumu, ka sastāvdaļas, kas tiek ņemtas vērā, ir 100 % šķīstošas. Pamatojoties uz šo pieņēmumu, minētā summēšanas metode nozīmē, ka pastāv tāda sastāvdaļu koncentrācijas pakāpe, kuru nesasniedzot nevar tikt sasniegta robežvērtība 25 % apmērā, un tādējādi tā ietver sastāvdaļu, kuras ietilpst akūtās vai hroniskās toksicitātes kategorijās, koncentrāciju summas aprēķināšanu, kuras katra ir svērta atbilstoši m koeficientam, kas atbilst to toksicitātes veidam.

52 Tomēr šai metodei ir raksturīgi, ka tā zaudē ticamību situācijās, kurās sastāvdaļu svērtā summa pārsniedz koncentrācijas pakāpi, kura atbilst robežvērtībai 25 % apmērā, tādā proporcijā, kas ir mazāka par attiecību starp šķīdības koeficientu, kāds novērots attiecīgajai vielai kopumā, un hipotētisko šķīdības koeficientu 100 % apmērā. Tādēļ šādās situācijās kļūst iespējams summēšanas metodes rezultātā īpašos gadījumos sasniegt lielāku vai mazāku rezultātu par to pakāpi, kāda atbilst tiesību aktos paredzētajai robežvērtībai 25 % apmērā, atkarībā no tā, vai tiek ņemts vērā sastāvdaļu hipotētiskais šķīdības koeficients vai arī vielas kopumā šķīdības koeficients.

53 Nav strīda par to, ka no *RAC* atzinumam pievienotā ziņojuma I pielikuma 7.6.2. tabulas izriet, ka, pirmkārt, ar summēšanas metodi sasniegtais rezultāts ir 14521 % un ka, otrkārt, šis rezultāts ir 581 reizi lielāks par minimālo pakāpi, kāda prasīta, lai pēc svēršanas ar m koeficientiem būtu sasniegta robežvērtība 25 % apmērā. Nav apstrīdēts arī tas, ka no minētā dokumenta 1.3. punkta "Fizikāli ķīmiskās īpašības" turklāt izriet, ka ATAD maksimālais šķīdības ūdenī koeficients bija 0,0014 %, proti, koeficients, kas ir aptuveni 71 000 reižu mazāks par hipotētisko šķīdības koeficientu 100 % apmērā, kurš tiek izmantots attiecībā uz sastāvdaļām, kuras tiek ņemtas vērā.

54 Tātad Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 34. punktā atzīdama, ka, "tāpēc pieņemot, ka vis[as] [šīs sastāvdaļas] izšķīst ūdenī, Komisija būtībā klasifikāciju pamatoja ar pieņēmumu, ka 9,2 % no ATAD varēja izšķīst ūdenī. Tomēr no [*RAC* atzinuma pielikumā pievienotā informācijas dokumenta] 1.3. punkta var redzēt, ka šāda vērtība nav reāla, ņemot vērā, ka maksimālais koeficients ir 0,0014 %", nav nedz sagrozījusi faktus, nedz pieļāvusi kļūdu to juridiskajā kvalifikācijā.

55 Minētā sprieduma 32. punktā konstatējusi, ka "ne Komisija, ne *ECHA* [..] nevarēja pierādīt, ka [..] Komisija ņēma vērā faktu, ka saskaņā ar 1.3. punktu [informācijas dokumentā, kas pievienots *RAC* atzinuma pielikumā,] "Fizikāli ķīmiskās īpašības" ATAD sastāvdaļas tika izdalītas no ATAD tikai ierobežotā apjomā, un to, ka minētā viela ir ļoti stabila", Vispārējā tiesa, nepieļaudama kļūdu tiesību piemērošanā, minētā sprieduma 30. punktā ir atzinusi, ka "Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo, klasificēdama ATAD starp akūtas toksicitātes ūdens vidē 1 vielām (H400) un hroniskas toksicitātes ūdens vidē 1 vielām (H410), pamatojoties uz tās sastāvdaļām, tā nav izpildījusi savu pienākumu ņemt vērā visus atbilstošos faktorus un apstākļus, lai pienācīgi ņemtu vērā proporciju, kādā ATAD atrodas sešpadsmit [..] sastāvdaļas, un to ķīmisko iedarbību".

56 Tādējādi otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu attiecībā uz pārbaudes tiesā robežu pārsniegšanu un pierādījumu sagrozīšanu

57 Komisija deklarē, ka ir pieņēmusi apstrīdēto regulu, pamatodamās uz veselu virkni zinātnisko elementu. Jautājums esot par ļoti sarežģītiem elementiem, kas pamatojot summēšanas metodes piemērošanu. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 34. punktā no šī plašā zinātnisko un tehnisko elementu kopuma esot izmantojusi tikai teikumu – ka 9,2 % no ATAD varēja izšķīst ūdenī –, lai atspēkotu Komisijas vērtējumu. Šis elements esot raksturīgs summēšanas metodei. Minētajā 34. punktā atzīdama, ka ATAD kopumā šķīdības maksimālais koeficients ir 0,0014 %, Vispārējā tiesa Komisijas vērtējumu esot aizstājusi pati ar savu vērtējumu. Turklāt, šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus, pamatojoties uz kuriem tika pieņemta apstrīdētā regula.

58 Tomēr ir jākonstatē, ka šis trešais apelācijas sūdzības pamats ir balstīts uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma interpretāciju. Pārsūdzētā sprieduma 34. punktā Vispārējā tiesa nav Savienības iestāžu vērtējumu aizstājusi pati ar savu zinātnisko un tehnisko faktu vērtējumu. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru par pārbaudes tiesā apjomu, kas atgādināta šī sprieduma 35. punktā, Vispārējās tiesas vērtējums, kas balstīts uz datiem, kas izriet no informācijas dokumenta, kurš pievienots *RAC* atzinuma pielikumā, attiecās vienīgi uz procesuālo jautājumu par to, kā noteikt, vai Komisija, klasificējot ATAD, ir izpildījusi pienākumu ņemt vērā visus atbilstošos faktorus un apstākļus.

59 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

60 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

61 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

62 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas saskaņā ar tā 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kuras iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

63 Reglamenta 184. panta 4. punktā ir paredzēts, ka, ja persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, piedalās apelācijas tiesvedībā, Tiesa var nolemt, ka tā savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

64 Tā kā *Bilbaína* u.c. ir prasījušas piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, ir jāpiespriež Komisijai segt pašai savus un atlīdzināt *Bilbaína* u.c. tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus pagaidu noregulējuma tiesvedībā, kurā izdots Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2016. gada 7. jūlija rīkojums Komisija/*Bilbaína de Alquitranes* u.c. (C-691/15 P–R, nav publicēts, EU:C:2016:597).

65 Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika un Nīderlandes Karaliste – personas, kas iestājušās lietā apelācijas tiesvedībā, – sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

66 *ECHA* – persona, kas bija iestājusies lietā pirmajā instancē, – sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

67 *GrafTech Iberica SL* – persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, – kura piedalījās mutvārdu procesā, neprasīdama piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**

2) **Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Bilbaína de Alquitranes, SA*, *Deza, a.s.*, *Industrial Química del Nalón, SA*, *Koppers Denmark A/S*, *Koppers UK Ltd*, *Koppers Netherlands BV*, *Rütgers basic aromatics GmbH*, *Rütgers Belgium NV*, *Rütgers Poland sp. z o.o.*, *Bawtry Carbon International Ltd*, *Grupo Ferroatlántica, SA*, *SGL Carbon GmbH* (Vācija), *SGL Carbon GmbH* (Austrija), *SGL Carbon*, *SGL Carbon SA*, *SGL Carbon Polska S.A.*, *ThyssenKrupp Steel Europe AG*, *Tokai erftcarbon GmbH* tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus pagaidu noregulējuma tiesvedībā lietā, kurā izdots Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2016. gada 7. jūlija rīkojums Komisija/*Bilbaína de Alquitranes* u.c. (C-691/15 P-R, nav publicēts, EU:C:2016:597);**

3) **Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;**

4) ***GrafTech Iberica SL* un Eiropas Ķimikāliju aģentūra sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]